

Liturgický program od 12. septembra 2011 – do 18. septembra 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 12.9.	Vyšná Rybnica 17.00 - sv. liturgia + pan. Vyšné Remety 18.00 sv. liturgia	+ Viera, Juraj, Mária, Pavol rod. Petrušková + Ján, Ján rod. Hamorská
Utorok 13.9.	Vyšné Remety 18.00 sv. liturgia	+ Michal, Barbora rod. Lobozová
Streda 14.9.	Povýšenie úctyhodného Križa nad celým svetom <i>/ zdržanlivosť od mäsa /</i> Vyšná Rybnica 17.00 - sv. liturgia + myrovanie Vyšné Remety 18.15 - sv. liturgia + myrovanie	
Štvrtok 15.9.	Presväta Bohorodička Spolutrpiteľka Vyšné Remety 8.45 - sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia	+ Ján, Mária, Edita, Dušan rod. Doliničová
Piatok 16.9.	Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia + pan.	+Ján, Ján rod. Hamorská
Sobota 17.9.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Nedeľa 18.9.	10. nedeľa po Päťdesiatnici Vyšné Remety 8.30 sv. liturgia Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia	* Ladislav, Žaneta, Lucia, Martin * za veriacich z farnosti

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 35.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Križ je slávou a povýšením Krista

Slávime sviatok Križa, ktorý zahnal temnoty a navrátil svetlo. Slávime sviatok Križa a spolu s Ukrižovaným sme pozdvihnutí do výšin, aby sme zem s hriechom zanechali dolu a získali nebeské dobro. Vlastniť Križ je taká vzácna a taká veľká vec, že kto ho vlastní, vlastní poklad. Ja som zo všetkých dobier právom nazval pokladom to, čo je v skutočnosti i podľa mena najkrajšie. V ňom, cezeň a do neho je uložená celá naša spása a bola vrátená do pôvodného stavu.

Keby totiž nebolo bývalo Križa, Kristus by nebol býval ukrižovaný. Keby nebolo bývalo Križa, život by nebol býval klincami pribitý na drevo. Keby nebol býval klincami pribitý, neboli by z boku vytekli pramene nesmrteľnosti, krv a voda, ktoré očisťujú svet; nebol by býval zničený dlžobný úpis hriechu, neboli by sme bývali prepustení na slobodu, neboli by sme mohli jesť zo stromu života a raj by bol zatvorený. Keby nebolo bývalo Križa, smrť by nebola bývala pokorená ani peklo olúpené.

Preto je Križ veľká a drahocenná vec. Veľká, lebo cezeň vzniklo veľa dobrého; o toľko viac, o koľko väčšiu hodnotu treba pripísať Kristovým zázrakom i mukám. Aj drahocenná, lebo Križ je Božím utrpením i trofejou. Utrpením, lebo sa dal na ňom dobrovoľne umučiť, a trofejou, lebo na ňom bol zasiahnutý diabol a s ním porazená aj smrť; závory pekla boli rozbité a Križ sa stal všeobecnou spásou celého sveta.

Kríž sa nazýva aj Kristovou slávou a Kristovým povýšením. To on je ten vytúžený kalich a ukončenie múk, ktoré pre nás Kristus pretrpel. Že Kríž je Kristovou slávou, o tom počuj, čo sám hovorí: „Teraz je Syn človeka oslávený a v ňom je oslávený Boh, a čoskoro ho oslávi.“ A zasa: „Ty, Otče, osláv mňa slávou, ktorú som mal u teba skôr, ako bol svet.“ A znova: „Otče, osláv svoje meno. A z neba zaznel hlas: Už som oslávil a ešte oslávim.“ Oznamoval tým slávu, ktorú potom dosiahol na Kríži. A že Kríž je aj Kristovým povýšením, počúvaj, čo sám hovorí: „A ja, až budem vyzdvihnutý, všetkých pritiahnem k sebe.“ Vidíš, že kríž je Kristovou slávou a povýšením.

Spolutrpiaca Bohorodička

Na mučeníctvo Panny nás upozorňuje aj Simeonovo proroctvo aj samé udalosti Pánovho umučenia. Svätý starec hovorí o malom Ježišovi: „On je ustanovený na znamenie, ktorému budú odporovať, a tvoju vlastnú dušu – hovorí zasa Márii – „prenikne meč.“

Tvoju dušu, preblahoslavená matka, naozaj prenikol meč. Veď keby nebol prenikol ju, nebol by prerazil ani telo tvojho Syna. Lebo keď tvoj Ježiš – nás všetkých, ale osobitne tvoj – vydýchol, jeho duše sa vôbec nedotkla neľútostná kopija, ktorá mu otvorila bok – neušetrila ani mŕtveho, hoci jemu už nemohla uškodiť –, ale tvoju dušu prenikla. Jeho duša tam totiž už nebola, ale tvoju nebolo možno odtiaľ odtrhnúť. Tvoju dušu teda prenikla sila

bolesti, aby sme právom oslavovali viac ako mučenicu tú, ktorej súcitná spoluúčasť isto prevyšovala pocit telesného utrpenia.

Či nebolo pre teba horšie ako meč slovo: „Žena, hľa, tvoj syn,“ ktoré vskutku prebodávalo dušu a prenikalo až po oddelenie duše od ducha? Aká to zámerna! Dostávaš Jána za Ježiša, sluhu namiesto Pána, učeníka namiesto Učiteľa, syna Zebedejovho namiesto Syna Božieho, čistého človeka namiesto pravého Boha! Ako by to nepreniklo tvoju najcitlivejšiu dušu, keď už aj naše srdce, hoci je z kameňa a zo železa, rozrýva čo i len spomienka na to.

Nečudujte sa, bratia, keď hovoríme, že Mária bola mučenicou duše. Nech sa čuduje ten, kto zabudol, že Pavol medzi najväčšie hriechy pohanov ráta ich bezcitnosť. To bolo ďaleko od Máriinho srdca, nech je to ďaleko aj od jej služobníkov.

Ale niekto azda povie: „A nevedela vopred, že má zomrieť?“ Bezpochyby vedela. „A nedúfala, že čoskoro vstane z mŕtvych?“ Dúfala a pevne. „A napriek tomu žialila nad ukrižovaným?“ Áno a veľmi. Ináč, ktože si, brat môj, alebo odkiaľ máš tú múdrosť, že sa viac čuduješ spolutrpiacej Márii ako Máriinmu trpiacemu Synovi? On mohol umrieť aj telom a ona nemohla umrieť s ním srdcom? To prvé urobila Kristova láska, od ktorej väčšiu nemal nik; to druhé urobila Máriína láska, po ktorej už inej podobnej nebolo.